

Albrecht Joachim Krakevitz von

**Programma Qvo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Joachim. von
Krakevitz ... Ad Exeqvias Honorificas Easdemqve Solennes Qvas Viro ... Domino
Balthasari Johanni Eggerdes/ Civitatitis Rostochiensis Senatori Meritissimo &
Proto-Notario Dexterrimo Vidua Relicta Moetissima Hodie paratas cupit, Omnes
omnium Ordinum Cives Academicos officiose et peramanter vocat atqve sedulo
invitat**

Rostochii: Literis Joh. Wepplingi[i], [1718?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1793747865>

Druck Freier Zugang

Circa 80 Rostocker Proctorath-Programme, meist
Todesfälle in Rostocker Bürgerlichen Familien betr.
Grösste Heile und dem wichtigsten Jagdgrundst.
Ordnungstisch geordnet.

Litr. A — H.

Im Juni 1859 und dem Neffe des Prof. Hofrat Piper
zu Güstrow erworben.

(Zurück aus der Familie v. Klein, v. Kravitz u. a.)

82 Stücke

Mkib Gen

2/3 I-40

Rein.
1833

F. A. Aepinus, +1758.

A. Ahrend, +1730.

Anna Kohl, n. Ampel, +1709.

Cath. Ampel, vid. Keinpi, +1725.

Magd. Brand, ux. O. P. Möller, +1733.

J. H. Balke, +1778.

J. H. Becker, +1774.

P. Becker, +1753.

J. J. Bentzien, +1725.

Cath. Marg. Beselin, vid. Jac. Burgmann, +1721.

Just. Reg. Beselin et Ann. U. Hever, vid.

Ch. M. Steven. Roff, +1742.

V. J. Beselin, +1755.

Cath. Bloeksdorff, vid. Viet. Ruffen,

+1715.

Cath. Burchard, n. Bourgund, +1740.

Ch. M. Burchard, +1742.

Jac. Burgmann, +1724.

J. H. Burgmann, +1746.

J. P. Burgmann, +1775.

J. Carmon, +1743.

J. H. Carstens, +1731.

J. F. Celle, +1729.

P. Ciese, +1746.

Ann. Cath. Coeh, +1726.

G. Crause, +1723.

Ch. Crule, +1748.

J. F. Crüll, +1757.

J. A. Curtius, +1740.

J. Ch. Dancwarth, +1755.

Anna Decker, conj. Meinauni, +1739.

G. Deharding, +1747.

Gerst. Jul. Dittmar, ux. J. Carmon.

Ag. Doercks, conj. F. A. Aepini, +1736.

Ch. Doercks, n. n. Nettelbladt, +1753.

Marg. Doercks, n. n. Lief, +1755.

J. A. Duve, +1728.

Ann. Soph. Eggerdes, ux. G. Ch. Handwigen,

+1743.

Math. Joh. Eggerdes, +1718.

Math. Hinr. Eggerdes, +1722.

J. L. Engel, +1758.

H. A. Engelen, +1734.

H. Ch. Engelen, +1742.

J. F. Eyllers, +1749.

Chr. El. Foerster, vid. Ch. R. Holten, +1734.

Cath. Chr. Fischer, vid. A. Willebrandt,

+1742.

Hel. de Klein, nat. Gerdjen, +1730.

P. Gerling, +1778.

H. Goltermann, +1733.

Ann. El. Groth, vid. Krauel, +1739.

Alb. Fleins, +1733.

Matth. Ben. Hering, +1750.

G. Herkepaus, +1745.

Cath. Mar. Eyler, geb. Kitten, +1756.

Ann. Soph. Holsten, conj. J. D. Spalding, +1740.

El. Kopp, norm. Crull, +1766.

Ann. Hedro. Korn, conj. V. J. Besselin, +1730.

El. J. Jörck, +1728.

Joh. Joach. Jörck, +1729.

P. Chr. Kämpfer, +1755.

Joh. de Klein, +1732.

Wend. Kleinschmidt, vid. J. J. Besselin,
+1726.

Ann. Marg. Knefbeck, conj. H. Golden-
mann, +1738.

A. L. Knefbeck, norm. Hoppen, +1747.

D. H. Koepcken, +1731.

G. W. Koepcken, +1732.

F. E. Kohl, +1738.

Anna Kortholt, vid. J. Lindemanni,
+1743.

A. J. v. Krackevitz, +1732.

J. Krauel, +1750.

45
PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

ALBERTUS JOACHIM. von ~~Gräfe~~ ^{Gräfe} vitz/

S. S. Theol. Doct. & Prof. Prim. Fac. Theol. Sen. hodieqve Decanus, Serenissimi
Ducis Mecklenb. Reg. Consil. Eccl. & Distr. Mecklenb. Superintendens,

^{Ad}
EXEQVIAS HONORIFICAS EASDEMQUE
SOLENNES

^{Quas}
VIRO NOBILISSIMO CONSULTISSIMO AM-
PLISSIMO atqve PRUDENTISSIMO

DOMINO

BALTHASARIO JO-
HANNI Eggerdes/

Civitatis Rostochiensis Senatori Meritissimo &
Proto-Notario Dexterrimo

VIDUA RELICTA MOESTISSIMA

Hodie paratas cupit,

*Omnes omnium Ordinum Cives Academicos officiose &
peramanter vocat atqve sedulo invitat.*

R O S T O C H I I ;

Literis JOH. WEPPLINGI, SER. PRINC. & ACAD. Typogr.

Væ admiranda sunt provi-

dentiae Divinae, eaque ferme quotidiana in Christianos, veros Veri Numinis cultores, documenta, sancte omnino meditanda, inque nostrum omni studio convertenda sunt usum. Tanta quippe est beneficiorum coelestium ubertas, ut non eos tantum mirifice afficiat, quibus immediate ac di-

recte confertur, sed ad alios quoscunque se etiam diffundat homines, sive pii illi fuerint sive impii. Illi dum unius corporis mystici membra sunt & ab uno eodemque reguntur Capite, eodemque fruuntur Spiritu, non possunt aliter quam sancto quodam contactu affici, quoties laeta ac prospera suis eveniunt commemoris fata. Hi vero dum gratiam & favorem, quo Deus suos prosequitur copiosissime, aspiciunt & contemplantur, efficaci quodam eodemque suavissimo excitantur ac invitantur pulsu, ut ad ejusdem bonitatis communionem & participationem adspirent ferventissime. In demonstrationis exemplum ex innumeris unicum hac vice afferre placet, quod circa ipsum sanctorum ex hac vita egressum observare licet, quodque Regum quondam sapientissimus, Salomo, in Proverbiorum suorum Capite XIV. commate 32. hisce notavit verbis: *Confidens est in morte sua justus.* Nolo hic Exegetam agere, neque singulas examinare voces, siquidem quotquot Christianismi principiis imbuti, me vel non monente, intelligent, sensum horum verborum esse: Quod justus, qui justitia Domini sui ac Salvatoris Jesu Christi per fidem applicata ornatus, omniaque sua membra tam interna quam externa, secundum Spiritus Sancti, Rectoris sui unici ac perpetui, ductum, instrumenta justitiae Deo sistit, etiam illo tempore, quando ultima hujus vitae appropinquat hora, quando vires sensuum ac membrorum deficiunt, quando huic seculo, omnique ei, quod in illo nobis gratum, jucundum ac amabile fuit, ultimum vale dicendum, animo composito atque tranquillo, intrepide & plena cum confidentia ipsi morti obviare queat. Quodsi tale quid vel legimus, vel audimus, vel etiam lectis moribundorum justorum adstantes coram animadvertimus, quis dubitaret: singularem quandam attentionem & reflexionem in nobis generari; nisi forte omni humani affectus sensu exuti degenerati fuerimus in pecora campi. Unde vero est illud, quod justus in ipsa sua morte confidens, animose expectat sui corporis destructionem? An ipsum latet, quod anima mox comparitura sit coram tribunali justissimi judicis, corpus vero resolvendum sit in pulverem ex quo efformatum, adeoque omnis hujus seculi voluptas respectu utriusque compositi partis sit cessatura? Nonne haec aliaque,

quæ

quæ fortissimis quoque hujus mundi Heroibus terrorem incutere
 solent, etiam justi animum frangere eundemque timore ac pavo-
 re opplere possunt? justus novit quod sit in Christo & Christus
 in ipso, hinc quoque & in Christo, virtute Christi, vincit omnia,
 quæcunque ipsi possunt esse terribilia. Non reformidat corpo-
 ris sui destructionem, siquidem certus est cum Apostolo Paulo, *si ter-
 rena nostra domus tentorii dissolvetur, quod ædificium ex Deo habituri
 simus, domum non manufactam, æternam in cælis* 2. Cor. V. 1. Unde
 potius in hoc gemit, *domicilio nostro, quod ex cælo est, superindui de-
 siderans.* Tribunal justissimi judicis non expavecit, sed coram
 eo fisti enixissime cupit, novit quippe, quod in isto sedentem ha-
 beat Fratrem, de cujus carne & sanguine sæpius participavit in
 hac ærumnarum valle, & jam ornari desiderat *corona justitie* à ma-
 nu *justi illius judicis* 2. Tim. IV. 8. Si forte Satanæ confidentiam
 illam turbare allaboret, omniaque totius vitæ peccata in scenam
 producere tentet, ipse, qui totius mundi portavit ac expiavit
 delicta, meriti sui pretiositate ac valore mox extinguit tela mali-
 gni ignita. Si externa illa & puerilia mortis crepitacula, morbi
 puta, ipsaque animæ & corporis separatio, horrorem secum affe-
 runt, & frigidum sudorem ex membris agonizantis justi elici-
 unt; sanguinei mox recordatur sudoris Domini sui Jesu Christi,
 seque solatur ac erigit, quod *mors absumpta sit in victoriam omnem*
saum amiserit stimulum 1. Cor. XV. 55. Quæ in hoc mundo deli-
 ciarum instar ipsi fuerunt, quibusque innoxie frui potuit, illa-
 rum omnium libens lubensque obliviscitur, cum Paulo dicens:
*Quæ retro sunt obliviscor, ad ea vero, quæ antrosum, contendo. Juxta
 scopum persequor, ad præmium supernæ vocationis Dei in Christo Jesu.*
 Posset quidem mæroris aliquid affere, quod Conjugem, liberos,
 Cognatos & Agnatos, Amicos, Collegas & quos non alios sibi per-
 dilectos & charos post se relinquat; Verum illos omnes com-
 mendat tutelæ & providentiæ Patris sui Cœlestis, hortatur quot-
 quot præsentem videt, ut ipsum in fidei & pietatis cursu indefessis
 sequantur pedibus, spem ipsis faciens imo & pro se concipiens
 certissimam, quod aliquando se invicem visuri sint in cœlesti
 patria. Non equidem miramur, quod Stephanus Proto Martyr
 tanta cum animi constantia violentam passus fuerit mortem, si-
 quidem *vidit cælos apertos & filium hominis e dextris Dei stantem.* Act.
 VII. 56. Quid vero existimamus? Annon quoque justus oculis
 suis fidei, inter ipsas mortis acerbitates, videt cælos apertos &
 filium hominis, Fratrem ac Redemptorem suum e dextris Dei
 stantem? Videt omnino, imo angelos videt ex cælis descenden-
 tes, eosdemque quasi ardentes desiderio portandi animam ipsius
 in sinum Abrahamæ, ad cœlestia illa gaudia nullis seculis terminan-
 da. Hinc gaudet justus, quando amici instantem ipsius mortem

dolent, & innumeris deplorant lacrymis; jubilat, exultat, triumphat, quando adstantes ejulant ac lamentantur. Nonne eximia hæc DEI Trinivius gratia, quæ tam efficax tam operosa est in justo moribundo, pectora nostra moveret & religiosas in nobis meditationes produceret? Bileamus, impius iste Propheta & Satanæ mancipium, cum sortem contemplaretur justorum, non parum eommutus exclamabat: *Moriatur anima mea morte rectorum & postremum meum sicut illorum.* Num. XXIII. 10. Haud facile invenietur quispiam, qui mortem justorum, aut potius justos cum morte colluctantes adeo animose confidenter & intrepide agentes, contemplans, non paria optet. Verum qui eadem cum justis in morte experiri gestit fata, vivus quoque & prospera adhuc gaudens valetudine fidem justorum imitetur ac mores. Stoicorum olim erat paradoxon: *Sapientem, si vel in Phalaridis tauro perureretur, exclamaturum nihilominus: Dulce est, & ad me nil pertinet.* Vid. Seneca Ep. 67 ad Lucil. Sed maneat hæc sapientia Stoicorum, eorumque, qui Stoicorum deamant placita; experientur Philosophiæ suæ inanitatem quando sentient mortis atrocitatem. Thraonica & carnalis erat audacia, quæ quondam occupaverat Agagum Amalekitarum Regem, cum Samueli ad mactandum ipsum parato obviam procederet, dicens: *sic mortis superanda est amaritudo* 1 Sam. XV. 32. An vero hanc pari cum mentis & cordis rectitudine superaverit, iis dijudicandum relinquo, qui extra Christum constituti, horrent ac rigent cum vel soli de morte discursus instituuntur. Sola religio Christiana edulcare novit amarulentum mortis saporem; Hinc quotquot eundem edulcoratum cupiunt, religiosi fiant necessum est, Christum venerentur unicum mortis domitorem, hunc fide recipiant, hujus mortem suam faciant, sic in morte quoque corporis confidenter oculos claudere & cum Paulo dicere possunt: *si vivimus, Domino vivimus: si morimur, Domino morimur, sive ergo vivamus, sive moriamur, Domini sumus.* In hoc enim Christus mortuus est & resurrexit & revixit, ut tam mortuis quam viventibus dominetur. Rom. XIV. 8. 9. Simeon Jesum suum ulnis suis, non tam corporis quam fidei, excipiens, lætus exclamare poterat: *Domine, nunc dissolvis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum.* Luc. II. 28. 29. Qvodsi itaque & nos more justorum in morte confidenter agere & dissolvi in pace velimus, recipiamus Dominum nostrum Jesum Christum, salutare illud DEI, extra quod nulla speranda est salus. *Osculemur hunc Filium, beati enim sunt omnes, qui in ipso confidunt.* Psalm. II. 12. Et hæc mihi subortæ sunt cogitationes, *Cives Optimi*, dum Vobis intimandum habui funus Viri Nobilissimi, Consultissimi atque Prudentissimi DN. BALTHASARIS JOHANNIS EGGERDES Senatoris

natoria

natoria æque Dignitate ac Proto - Notarii officio in Civitate Ro-
stochiensis hætenus Conspicui. Non parum me commovit, quod
VIR hic vere Religiosus ac conscientiosus, qui utriusque justitiæ &
fidei & vitæ splendore inter nos semper vixit fulgidissimus, inde
à primis morbi sui initiis, usque ad ejus extrema, at-
que sic in ipsa morte sua, tam præclarum nobis reliquerit confi-
dentiæ exemplum, quod meditari & imitari omnino decet. An-
tequam vero illud penitus Vobis contemplandum sisto, recensend-
um erit VIRI hujus Laudatissimi vitæ curriculum, ut omnium
primo innotescat, quomodo per totum illud justitiam sectatus at-
que sic justus encomio dignus fuerit; nosque deinceps eo majori
cum voluptate immoram ipsius in morte confidentiam considera-
re possimus.

Nasci contigit VIRO Beato hac ipsa in urbe, anno supra mil-
lesimum sexcentiesimum septuagesimo, die 27. mensis Junii, post noctis
medium, hora ad primam vergente, Parentibus ac Majoribus,
meritis suis, titulis atque Dignitatibus præfulgentibus & inclytis.
Patrem veneratus fuit Virum Prænobilissimum Consultissimum atque
Prudentissimum, DN. PETRUM EGGERDES, qui postquam
in Collegium Centum Virorum & ad consilium militare Deputa-
torum cooptatus, & deinceps Administrationi Hospitalis S. Georgii
præfuerat, ad Senatorium, tandem vero etiam ad Consulare adeo-
que summum honoris urbici decus evectus, natus alioquin Anno
MDCXXXV. d. 23. Dec. & denatus Anno MDCLXXXI. d. 9. O-
ctobris. *Matrem* osculatus est Matronam Nobilissimam Laudatissi-
mamque pietati non minus quam reliquis sexus sui virtutibus addi-
tissimam, *Catharinam Margaretham Gerdes*, quæ lucem hanc primū
adspexerat Anno MDCXXXIX. d. 22. Octobr. eidem autem ere-
pta Anno MDCCXIV. d. 17. Jan. *Avum* in linea paterna laudavit
Virum Præstantissimum atque Egregium DN. Petrum Eggerdes,
Civem hujus urbis primarium & Mercatorem Florentissimum,
qui vitali hac aura frui cœpit Anno MDCIII. d. 4. Nov. eadem
autem privatus Anno MDCLVI. d. 2. Junii; *Aviam* vero à pie-
tate ceterisque virtutibus commendatissimam *Catharinam Wendes*,
(quæ Filia fuit DN. HENRICI WENDES Mercatoris ac Ci-
vis Primarii, ex cura, quam, Hospitali S. Georgii im-
penderat optime noti.) quæ Anno MDCXXXVIII. d. 17. Ju-
lii pie defuncta, Eidem in thoro successit affectu erga Maritum e-
jusdemque liberos sincero peregrina, Matrona virtuosissima IL-
SABE von HERVORDEN, ex vetusta & patritia Hervordiorum
stirpe, quæ è Westphalorum civitate celebri *Hervordia* originem
trahens, felicissimo sydere in Rosetum nostrum translata, uber-
rimo proventu Viros Consulares Senatoresque produxit. *Proa-
vus* mediante Patre ipsi contigerat Vir Integerrimus DN. PE-
B TRUS

TRUS EGGERDES, Mercator atque Civis hujus Urbis primari-
 rius idemque Florentissimus, cui mundo huic Anno MDCXXXI.
 d. 23 Aug. ultimum dixit vale. *Proavia* vero Fœmina Lectissima
 CATHARINA Edumacheræ/cujus anno MDCV. d. 23. Martii ex
 vivis evocatæ, vices implevit ANNA LIPPERMANS, B.
 HENRICI BEHRENS Vidua, quæ Anno MDCXXIX. d. 13.
 Febr. mortalis esse desiit, postquam ex se natam reliquit Filiam,
 muliebris virtutis atque decori exemplum, MARGARETHAM
 EGGERDES, maritalibus à Deo datam amplexibus Viri Præ No-
 bilissimi, Amplissimi atque Prudentissimi, DN. WOLHARDI
 STINTEN, Consulis hujus Urbis Meritissimi. Potuissent quidem
 ex antiquissima *Eggerdesiorum* Familia plures adduci, cujus quippe
 genealogia per multa semet extendit secula: Verum ne *Materna*
 Stirpis finis immemores ad illam quoque nos convertimus. In hac
 Beatus *Proavum* nominare potuit Virum Nobilissimum, Amplissi-
 mum atque Prudentissimum DN. BALTHASAR GERDES, Sena-
 torem hujus Urbis Anno MDCXXXVII. electum & d. 20. Febr.
 Anno MDCXLI. denatum, de re publica insigniter meritum. *Aviam*
 vero Fœminam ornatissimam MARGARETHAM SCHRA-
 DERS quæ Patrem coluit Virum Senatoria quoque luce Fulgidissi-
 mum, DN. FRANCISCUM SCHRADERUM, Matrem vero om-
 ni laude dignissimam, MARGARETHAM SIBRANDIAM, fili-
 am Viri Illustris maximeque Conspicui DN. WINHOLTI SI-
 BRANDI J. U. D. & vigesimo quarto ætatis suæ anno jamjam
 Serenissimi Principis ac Domini, DN. ULDARICI DUCIS ME-
 GAPOLENSIS Consilarii intimi ut & postmodum Serenissimæ
 ac Potentissimæ REGINÆ DANIÆ Cancellarii ac DUCUM
 HOLSATIÆ Consilarii. Interim & hoc commemorare habemus,
 quod Avia pie Defuncti modo Laudata secundam vice ma-
 trimonium iniecit cum Viro Nobilissimo, Amplissimo atque Con-
 sultissimo DN. REINHOLDO von GEHEREN J. U. Doct. re Ce-
 leberrimo & Dicastrii Aulici, quod tunc temporis Parchimi fuit,
 Advocato & Juris Practico Dexterrimo. *Proavum* in hac, quam
 nunc recensemus linea, extitit Vir Nobilissimus Amplissimus i-
 demque Prudentissimus, DN. STEPHANUS GERDES, qui in
 ordinem hujus Urbis Senatorium anno MDCV. cooptatus mem-
 brum ejus fuit dignissimum ac utilissimum. *Proavia* autem Ma-
 trona Generosa atque Virtuosissima CATHARINA de ME-
 CKLENBURG, filia Viri Generosi maximeque strenui DN. BAL-
 THASARIS de MECKLENBURG, Capitanei ac Præfecti Ducalis
 in *Dragun & Ribbenitz*, è nobili prosapia Dominorum de ME-
 CKLENBURG oriundi, & Fœminæ Nobilissimæ sui sexus virtu-
 tibus maxime condecoratæ ANNÆ von HAGENS *Abavum* nunc
 memorandus, fuit Vir Nobilissimus, Amplissimus atque Prudentis-
 simus

fimus DN. MARQVARDUS, GERDES qui electione more Ma-
 jorum anno MDLXXX. facta, similiter inſigne ordinis Senatorii
 Decus extitit. *Abavia* fuit Matrona Honeſtiſſima magnisq; dotibus
 ornata MARGARETHA GLADAUEN, filia Viri Prænobiliffi-
 mi, Ampliffimi atque Prudentiffimi DN. VINCENTII GLADO-
 VII, Conſulis in hac urbe Digniffimi & MARGARETHÆ
 LEFFERS Fœminæ ob morum integritatem & ſvavitatem val-
 de Laudatæ, quæ genita à Viro Nobiliſſimo. Ampliffimo, Pru-
 dentiſſimoque DN. HENRICO LEFFERS, Senatore hujus
 Urbis egregie merito. Habet omnino inclyta Gerdeſiorum fami-
 liâ ſi ulterius ascendere vellemus, quos adducere poſſet Majores
 honorum meritorumque fama ſat celebres, quos inter *ſeculo de-*
cimo quinto cumprimis excelluere HENRICUS & THOMAS
 GERDESII, ad Triumviratus culmen in hac urbe eveſti; Aſt
 non opus eſt ut iisdem recensendis diutius immoremur, ſiquidem
 & hæc, quæ allata fuerunt, Nomina abunde teſtantur, pie de-
 functum noſtrum ex tali ſanguine ortum, qui ad præclara quævis
 ac honeſta, ipſum quotidie ſtimulare & excitare potuit, unde
 quoque omnibus ingenii animique viribus ſemper eo allobaravit,
 ut ſuorum in utraque linea Majorum veſtigia ſequeretur, partam-
 que ab illis laudem nulla ex parte imminueret, ſed potius pie
 conſervaret omniſque niſu adauget. Et egregiâ hæc inſoles in-
 de à prima ipſius infantia in Eodem emicuit, ut non niſi optima
 quæque de hoc Nato ſuo ſibi polliceri potuerint Parentes, hoc a-
 moris ſui conjugalis pignus devotiſſima mente Deo cõmendantes.
 Interim cum nemo hætenus ex mortalium ſanguine ſit pro-
 creatus, cui non vitioſa inde adhæſerit labes, quæque, niſi
 nova ſequatur ex Deo nativitas, nos coram Deo execrabiles
 reddit, omniſque virtutis incapaces; præcipuam Progenitores
 Deſuncti noſtri impenderunt curam, ut per ſacramentum baptis-
 mi Deo offerretur ſicque ſanguine Chriſti expiatorio tinctus, &
 ex ſtatu iræ in ſtatum gratiæ translatus jura ac privilegia filio-
 rum Dei adipiſceretur, per Spiritum autem ſanctum vires acci-
 peret, enitendi ad ea, quæ Deo ac hominibus grata & proficua.
 Hoc divino præſidio atqve auxilio inſtructus, quam primum te-
 nera permiſit ætas, addiſcendis religionis Chriſtianæ fundamen-
 tis ſe adplicare juſſus, in iisdem adeo feliciter profecit, ut pietas
 altis in ipſo egerit radices, quas deinceps nec mundi hujus vani-
 tas nec ulla calamitas convellere valuit. *Patre* quidem præma-
 tura orbatus fuit morte, anno MDCLXXXI. d. 9. Octobr. cum
 ipſe undecimum ageret ætatis ſuæ annum; Mater tamen ex
 illo tempore tanto majori cum cura hujus filii educationem ſibi
 commendatam habuit, quo fortiori tunc vinculo ad hoc pietatis
 negotium erga hunc reliquosque natos ſuos ſe obſtrictam ſenſit.

Commisit itaque eundem in bonis quibuscunque literis ac scientiis erudiendum partim privatis partim publicis Præceptoribus. Ex horum numero præprimis detunctus summopere deprædica- vit B. M. *Georgium Niehenckium*, B. M. *Mohrium*, Dn. M. *Burgman- num*, t. t. Scholæ oppidanæ Con - Rectorem hodiè v. ad æd St. Nicolai Pastorem Vigilantissimum, & in Academia Professore Græcæ Ling. Celeberrimum, Fautorem atque Collegam nostrum æstumatissimum; it. Dn. *Jochimum Ottonem*, qui postquam à Re- ctoratu Scholæ Oppidanæ Rostochiensis *Gustroviam* vocatus, non sine insigni Nominis sui fama in hunc usque diem Gymna- sium, quod ibidem floret, feliciter moderatur. In hujus, dum Rostochii adhuc degeret, ædibus beatus noster per biennium non solum educatus sed privata quoque Viri Laudatissimi informatio- ne imbutus adeo profecit, siquidem & in Philosophicis manu- ductione illius frui concessum fuerat, ut ad Academica adspirare posset studia. Anno superioris sæculi octogesimo octavo d. 24. A- pril. Catalogo Civium Academicorum Rectore Magnifico B. Dn. *Justo Christophoro Schomero*, S. S. Th. D. & Prof. Duc. Publ. Consi- storii Duc. Consiliario & Distr. Meckl. Superint. Theologo de hac Academia immortaliter optimeque merito, insertus. Jactis ita- que Philosophiæ fundamentis, totum se Jurisprudentiæ dedit studio. In quo Professores audivit longe celeberrimos, quos in- ter primus nominari meretur Dn. *Joh. Kleinus*, J. U. D. & Pan- dect. t. t. Prof. Famigeratissimus, postea Serenissimorum Ducum Mecklenburgicorum Regnantium DN. FRIDERICI WIL- HELMI, gl. record. & DN. CAROLI LEOPOLDI, Ducis ac Domini nostri Clementissimi Consiliarius intimus, Cancellarius & in Dicasterio Aulico & Provinciali Præses admodum Con- spiciuus. In Scholis Viri hujus Celebratissimi quam plurima ab- solvit Collegia: *Institutionum, Pandectarum, Constitutionum Caro- linarum Criminalium, Struvianum, Feudale in Strykii examen & Di- putatorium*. Hunc excipit B. DN. *Jacobus Lembke*, J. U. D. & An- tecessor quondam Celeberrimus, postea Consulari in hac urbe Decore spectatissimus, cujus ex ore disertissimo hausit *Connexio- nem Institutionum Imperialium*, quemadmodum sibi gratulatus est, quod pariter ab ore B. Dn. *Christophori Redekeri*, Cod. t. t. Profess postea Civitatis hujus Consulii Primarii gravissimi, in exponendo *Jure feudali*, pendere licuerit. Neq; prætermittendus est Præ-Nobi- lissimus atque Consultissimus Dn. D. *Matthias Steinius*, J. U. D. & Codices Prof. hodiè per Dei gratiam in formandis Jurispru- dentiæ Alumnis felicissimam navans operum, Collega ac Fautor noster cum cura Colendus: Hunc quippe *Commentationes Beck- manni Politicas* proponentem sedulo sectatus est, Ejusdemque sub præ-

præsidio in *Politicis* privatim *disputando* ingenium acueret & perpolitum reddere studuit, exemplar concivibus sistens industriae & eruditionis omnino imitandum.

Sic in Academia Patria per quadriennium & dimidium egregie excultus, (intra quod tempus anno nimirum superioris seculi nonagesimo primo *Havniæ* quoque invisit & Eruditorum in Regia ista urbe frequentissimorum commercio usus fuit,) exteris quoque audire Doctores appetivit. Anno itaque nonagesimo secundo d. 24. Sept. abhinc profectus *Jenæ* adiit, in qua celebri Musarum sede ardore nequaquam remissiori sed magis inflammato, Philosophica æq; ac Juridica tractavit studia, hospicio exceptus in ædibus *Schelhammerianæ*, inq; hac Academia per biennium animum magna cum laude excolens. Quinam Viri beati dicto in loco labores fuerint recensuit B. noster *Habichorsius* in *Rostochio Literato* p. 403. ita differens; In *Logicis* quidem, *Metaphysicis*, *Ethicis* ac *Politicis*, M. Joh. Jacob. Mulleri, Professoris Philosophi, privatas lectiones & disputationes frequentando repetitionem instituerebat. In repetendo quoque civili jure Ducem sibi eligebat Joh. Christoph. Hartungum, Phil. & J. U. Doct. jam beatum, ejusque tam explicationibus *Jurisprudentiæ Struvianæ*, & *Pandectarum*, quam *Lectionibus Philosophicis*, usum recensitarum supra *Philosophiæ* partium in *Jure* tradentibus, junctis simul Joh. Bernh. Friesen, Phil. & J. U. D. *lectionibus* ad *Compend. Juris Interbachianum* non parum delectatus, thesaurum *Jurisprudentiæ* apud nos sibi comparata insigniter augebat. His vero non tantum contentus, sed historicum quoque *Juridico* jungendum esse judicans, Scholis *Georgii Schubarti* J. U. D. & eloquentia tunc temporis, jam vero *Historiarum* Professoris, tum in *Introductionem Puffendorffianam* ad *Historiam præprimis Germanorum*, tum ad notitiam S. R. Imperii *Bæclerianam* gaudebat. Præterea & ejusdem *Schubarti* *lectiones*, tum ad *Syntagma juris feudalis Struvianum*, tum ad *Schilterianas* *juris Canonici Institutiones* privatissime institutas frequentabat, ita ut nec primarius Professor *Lynkeri* *Canonicas* *Lectiones* negligeret. His tandem omnibus juris quoque naturalis Studium si subiungeret, non supervacaneum censens, principia juris illius à *Wilhelmo Grozio* conscripta, primum sibi à dicto supra D. Hartungo, deinde & à *Læo* dato D. Schubarto fideliter explicari curabat, posteaque tum M. Treuneri, tunc Fac. Philosoph. Adjuncti, jam Th. D. & Phil. Profess. *Disputationibus* ad *Puffendorffii Tractatum de Officio Hominis & Civis*, tum explicationibus auri operis *Grotiani de jure belli & pacis* à D. Prucknero jur. Prof. adornatis, ne forsam in principis illius juris subsistere videretur, inzeresse gaudebat. Sic tempore in Academia *Jenenfi* fideliter ac utiliter transacto domum revocabatur; haud tamen insalutatis, quæ in vicinia erant *Academiis*, *Erfurtensi*, *Lipsiensi*, *Hallensi* aliisque Urbibus celebrioribus, in Patriam redire voluit, potius iisdem perlustrandis, quod commodum sibi aliquando futurum judicabat, studiosissime annotando, laudabilem impendit operam. In Patriam anno MDCXCIV. mense Nov. reverso, dulcissimisque Suorum amplexi

plexibus restituto; tempus inani terere otio nquaquam placuit. hinc Studiorum suorum repetitione haud neglecta, Collegium *Practicum* primi sui in jure Doctoris, Illustris DN. *Kleinii* frequentavit, ut quomodo theoria ad praxin accommodanda sit opera tanti Viri addisceret. In hoc cum occuparetur, & simul de assumendo Doctoris gradu cogitaret, conspirante & hanc intentionem approbante Matre, cujus nutui subinde assurgere solitus erat, Patronus quidam, vacantis officii Secretariatus mentione facta, Nostrum permovit, ut illud ab Amplissimo Urbis hujus Senatu sibi collatum, humeris suis imponi pateretur, (quamvis Defunctum deinceps aliquoties poenituit, quod consilium suum de subeundo ad minimum examine pro supremo gradu & inauguraliter disputando mutarit), quodque praestito fidelitatis juramento d. 26. Febr. anno MDCXCVI. omnibus bonis applaudentibus beneque precantibus, divinis sub auspiciis in se suscepit, tantaque cum dexteritate gesit, ut anno hujus Seculi secundo d. 27. Novembr. dignus omnium ex votis habitus fuerit, cui *Proto-Notarii* concederetur munus. In quo cum usque ad annum praesentis seculi proxime elapsum decimum septimum strenue & indefesse laboraverat, die 24. Februarii ad Senatoriam pro meritis evectus est dignitatem; ipsam forte Consularem quoque ad exemplum B. *Patrii* adeptus fuisset, nisi supremo rerum humanarum Moderatori placuisset Eundem ad coelestem provehere gloriam. Quod si hic commemorare vellem, quanta cum alacritate & promptitudine Beatus sua omni tempore gesserit officia, quantum in illis demonstraverit experientiae prudentiaeque robur, quam maturum fuerit ipsius in ferendis consiliis judicium, quantam adhibuerit in rebus gerendis expeditis dexteritatem, multis certe haec omnia efferenda essent. Ast novit ista Amplissimum Senatus Collegium, persvasissimi de his sunt Cives Rostochienses & quanto studio ac labore bonum semper promoverit publicum, viresque suas ac dotes impenderit in populi salutem, id uno ore & fatentur & deprædicant omnes, testantur Curiae parietes & privatorum aedes loquuntur.

Interea à publicis nobis hic transeundum est ad privata & domestica. Postquam enim per sex annos Secretarii Munere functus & *Proto-Notarius* officium, jam per biennium laudabiliter gesserat, solitudinem sibi minus commodam judicans Sociam quaesivit. Unde arduum hoc negotium omnium primo directioni Supremi Numinis ardentissimis commendavit precibus, deinde quoque Dulcissimæ Genitricis suæ Suorumque votis rite pensitatis, istam, Deo sic providente, invenit, in Lectissima tunc Nobilissimaque Virgine omni Virtutum decore conspicua, nunc vero Vidua Mœstissima lacrymis atque mœrore ferme extincta, ANNA SOPHIA STOLTEN, filia natu minima Viri quondam Spectatissimi DN. PETRI STOLTEN, Civis Primarii & Mercatoris Florentissimi, Praefecti itidem Aedis Marianæ Dexterissimi, nec non Nobilissimæ ac sui sexus dotibus ac ornamenti prælustri Matronæ WEN.

WENDULÆ KNESEBECKEN, qva cum postea matrimoni-
um iniit Vir Prænobilissimus Consultissimus Amplissimus aqve
Prudentissimus Dñ. JOHANNES JOACHIMUS TIELCKE,
Jctus Celebratissimus ac Consul hujus Civitatis Gravisissimus,
qvod atra mortis manus, Deo sic disponente, die 18. Febr. anno
MDCCXVI. iterum dissolvit. Hanc itaqve Amcenissimam Dilectis-
simamqve Virginem die 24. junii, qvì *Johannis* adeoque & Nostri
nomine in fastis insignis, justo desponsationis ritu sibi devinxit, ip-
sum v. conjugale vinculum, interveniente sacerdotali benedictione,
d. 18. Augusti ejusdem anni obliatum. Proles qvam ex Conjuge
ista jucundissima suscepit, hæc est. I. PETRUS JOACHIMUS,
qvì ipso nativitatæ suæ die vigesimo septimo Maji, Anno MDCCV.
postquam aqua baptismali sanctificatus, hora vitæ suæ brevissimæ
sexta, iterum denatus. II. JOHANNES HENRICUS, qvì lucem
adspexit die 2. Maji. Anno MDCCVI. III. PETRUS die 27. Febr.
Anno MDCCIX. natus, anno autem sequenti die 25. Julii vivere
desiit. IV. PETRUS per Dei gratiam superstes vitalem hausit au-
ram die 9. Maji. Anno MDCCXI. V. BALTHASAR JOHAN-
NES in lucem editus d. 30. Junii anno MDCCXIII. vivendi finem
nactus est Anno MDCCXVI die 2. Febr. VI. ANNA SOPHIA
Filiola unica Eaque Lectissima. Ex qvibus tres superstites ut omnis
gratiæ Fons omnigena benedictione coronet, inqve illis abundan-
tissimam gaudendi materiam Luctuosissimæ Matri suppeditet,
devota Deum mente precamur.

His expositis nunc quoque delineandum erit breviter;
qvomodo EGERDES noster, hodie eheu Desideratissimus!
justus fuerit in omni vita sua. Justificatus erat perfectissima JESU
Christi Justitia, qvæq; donatus & ornatus erat in ipso sacro baptis-
matis fonte, juxta effatum Pauli Gal. III. 27. Hanc, ætate, sapien-
tia & gratia apud Deum & homines feliciter succrescens, vividis-
sime cognoverat ex verbo Evangelii, adeoque eam semper inti-
mus cognoscere, ejus pretium æstimare, inqve illa perseverare
usqve ad finem vitæ suæ, præcipua ipsius erat cura, præcipuum
negotium, omnia ad exemplum Pauli vilipendens & pro-
stercore reputans, si modo istam possideret, qvæ in Christo
JESU est, justitiam, Philipp: III. 7. 8. 9. Ne vero ingratus
inveniretur, siquidem à Deo propter Christum jura
filiationis, omnisque cœlestis hæreditatis acceperat, suum esse
existimabat, ut è manu omnium nos odio habentium ereptus, si-
ne timore serviret Domino suo, in *sanctitate & justitia* coram
ipso, omnibus diebus vitæ suæ Lucæ. I. 74. 75. Hoc etiam, quan-
tum ad nostram pervenit notitiam, bona fide, menteq; sincera &
ab omni hypocritæ aliena, præstare annisus fuit. Ipsemet de
Viri Religiosissimi pietate erga Deum testari possum, licet ete-
nim ob diversitatem & studiorum & negotiorum nostri haud a-
deo frequentes fuere conventus, in sacris tamen ædibus
ab annis inde academicis unus alterum intueri & observare po-
tuit.

tuit, quo ergo Deum esset animo. Probe memini, cum pie defunctus adhuc Studiosus esset, & nos una frequentarem templum S. Jacobi, quanta cum attentione cordisque devotione sacris semper interesse solitus fuerit cœtibus; Nullum ipsi erat commercium cum profanis illis Diaboli Mundiſque Cultoribus, qui in templis confabulabantur, aut indecœra, ludicra aut irreligiosa in æde sacra peragebant. Certe multos Theologiæ Studiosos, qui proterve ac petulanter in sancta Jehovæ domo sese gerunt, in ruborem & olim & hodie dare potuisset. Ex quo tempore autem ad publica admotus fuit officia, flammæ & lucidos pietatis EGGERDESIANÆ radios, in Mariano Potissimum templo, nec non Jacobæo, summa cum animi voluptate innumeris observare licuit vicibus. Quod de nostri Eggerdesii Patre p. m. quondam scripsit in Programmate ipsius funebri B. Varenius: *Testabitur pietatem ardentissimamque summi Numinis cultum tota Ecclesia, qua vix unquam illius incolumis presentia destituta fuit. Testabitur Reverendum Verbi Divini Ministerium, Testabuntur ipsi privati parietes.* Idem & de Filio in præsentî Programmate confidenter affirmo. Qui in ultimis Nostro adfuit Dn. M. Petrus Beckerus, ad templum Cathedrale Archidiaconus Vigilantissimus & Phil. Prof. in hac Alma Celebrerrimus: Vir de cujus Integritate & Veracitate dubitabit nemo, nisi exquisitæ malitiæ homo; Hic, inquam, nos certiores facit, juramentum seu asseverandi formulam, vel nunquam aut vix unquam, ex ore EGGERDESII exiisse, sed simpliciter hunc Virum affirmasse, quæ affirmanda fuere, aut negasse, quæ fuere neganda; In quo universam quoque familiam defuncti consentientem habet. Orarum, imo rarissimum pietatis exemplum! Dignum omnino cujus memoria nunquam oblivioni tradatur! Ast deveniendum mihi jam erit ad illa probitatis documenta, quibus vitæ suæ justitiam erga quemcunque proximorum suorum demonstravit. Erga Parentes, in primis Matrem, Virtutibus & ætate Venerabilem morigerum, obsequiosum & reverentem semper testatus est animum. Reliquos suos Superiores honorare didicerat, ipsorumque exequi mandata summa ipsius erat voluptas, præprimis Verbi Divini Ministros ut Patres suos colebat & in pretio habebat. Neminem lædere, suum cuique tribuere, proximi damnum avertere, commoda ipsius promovere, secundum recti honestique regulas jus dicere, egenis succurrere, miseris opem ferre, innocentium causas agere, promissa explere, quotidiana, eademque sine ulla animi repugnantia, Viri Honestissimi erant exercitia. Si ad propinquiores intimioresque defuncti devenimus, quanta hic non cum Coniuge unitas, erga Fratres Sororesve charitas, cum Amicis blanda & nunquam molesta conversatio. En Fratris, Viri admodum Reverendi atque Clarissimi DN. MATTHÆI HENRICI EGGERDESI, Philof. D. & adædem Sp. S. Pastoris Fidelissimi, de Fratre, nunc inter cœliter degente, testimonium: *Einig hat Er insonderbarer Liebe gelehrt mit seiner*

seiner Ihm aus Herzh gewachsenen Ehefrauen. Dahero sie seine ungemeine Freundlichkeit / Leutseligkeit und herzhliche Liebe im itigen Wittwen Stande schmerzlich betrauret: Wie ich das Zeugniß gebe / daß Sie als Kinder mit einander gelebet. Einig gegen seine Freunde / Bruder / Schwester / und Verwandten. Ich schreibe für Gott / daß wir beyde uns niemahlen haben erzürnet / sondern in steter Brüderlicher Liebe gelebet. Apponam & sequentia calamo Viri modo nominati Ejusdemq; Integerrimi expressa. Er war dienstfertig / bedachtsam / verschwiegen / redete von keinem Menschen was böses. Sehr gelassen bey allen Zufällen. Sehr mäßig im Essen und Trinken. Nemo itaque facile erit, qui controversiam nobis moveat, si dixerimus: Virum hunc justum dici potuisse, perfectissimo in sensu, si imputatam respiciamus Christi justitiam; in gradu autem præcellentiori, si insignes ipsius consideremus virtutes. Sit ita! Eggerdesium nostrum & suos habuisse nævos, suas sensisse infirmitates! Quis nostrum est, qui non cum Paulo exclamare necessum habeat: Miser ego homo! quis me eripiet e corpore mortis hujus?

Restat ut adhuc addamus ultima Viri Laudatissimi. Non quidem adversa hætenus colluctari unquam habuit cum valetudine, porius natura ipsi erat fortis & temperamentum solidum: Verum, quod plurimum comprobant exempla, illud & suo nos edocuit defunctus: Eos, qui nunquam ægotarunt, si in morbos incidunt, rarius ex eisdem eluctari. Verum quicquid ejus sit, Experientissimis Dominis Medicis hoc problema curatius meditandum relinquo, quemadmodum nunc quoq; de illo, qui nostrum oppressit, maligno affectu, differentem Vobis sisto Virum Prænobilissimum atq; Experientissimum DN. JOH. LUD. SCHAPERUM, Medicinæ Doctorem & Practicum Felicissimum, Fautorem & Amicum nostrum Certissimum, cui, ob quam plura in meimetipsum & familiam meam merita, me multum debere, publice profiteor. Ita autem ille:

Dies agebatur 17mus Julii, cum B. N. Colicâ Biliofâ exopinatâ opprimeretur. Ad debellandos istos assultus licet varia, quæ in promptu erant, propinarentur Medicamenta, ferocia tamen hujus mali variis symptomatibus, vomitu nempe bilioso, anxietatibus præcordiorum & torminibus Veneris ita in B. N. serviebat, ut ille plane se imparem acutissimis doloribus fore existimans tandem consilium Prænobilissimi & Experientissimi D. Burchardi, Professoris Medicinæ & Poliatri Celeberrimi imploraret. Nec ille petitionem B. N. abnuens statim quidem accessit, auxilia omque suum in compefcendum hunc morbum eâ quâ par est industria consulit, sed symptomatibus ingravescentibus pertinax hoc malum substituit, ita ut oleum & operam perdidisse videretur. In hoc tam ancipiti morbi statu B. N. constitutus consilium tandem die 21mo Julii à me expetiit. Satis ejus desiderio quam libentissimè faciens sub primo statim accessu ex eo intellexi, se per aliquot jam dies Colicâ laborasse biliosâ, Conquerebatur porro de expansione abdominis ad Tympanitidem vergente, anxietatibus præcordiorum nimis, obstructione alvi pertinacissimâ, simul & Urinæ suppressione. Huncce morbum ut Lernam malorum, quamvis exturbandi omnem

quant

quam potui; operam adhiberem, neququam tamen contractiones spasmodica, quae altis jam radicibus defixae B. N. vires sensim ac sensim fatigarent, a suo, quò tunc gaudebant, vigore, remittebant, sed ista constanter B. N. comitantes miserè eum excruciant, ita ut nec copiosa bilis per superiora evacuatio spasmorum vim enervaret, quin potius febre insimul accedente spasmi exacerbarentur, spe itaque restitutionis omni ferè decolante B. N. fiduciam quidem in Summum Numen reponebat omnem, nec nimis anxius vitam suam desperabat: Ut autem ad illam conservandam omnia adhiberet remedia, Consilia Prænobilissimi atque Experientissimi D. Dethardingii, Medicinæ Professoris longè celeberrimi, meis junxit, quò unitis viribus morbus eò promptius exterminaretur, sed prohi dolor! nec communicata inter nos Consilia vi morbi obliterari poterant. Sed illa potius crescens vires exhaustit tandem omnes, & sic B. N. non sine splendidissima Familia mœrore die 3tio Augusti vitam cum morte commutavit.

De reliquis & quidem haud vulgaribus pietatis documentis, quibus Noster palam demonstravit, firimum adhuc atque immorum perstare Salomoneum effatum: *Iustus & in ipsa morte confidens est*; varia nobis suppeditavit, quem supra jam nominavimus, & nunquam sine encomio à nobis nominandus est, Dn. Beckerus, Fautor atque Collega noster Conjunctissimus intimeque Dilectus, in Eggerdesio nostro argumenta. Accersitus erat Dn. Beckerus, ut Fratris sui, Ordinarii Confessionarii, nunc prohi ultra annum & dimidium ægerrime se habentis, (Cujus Deus pro immensa sua sapientia, potentia & bonitate misereri, Eundemque pristinae sanitati gratiosissime restituere velit) vices expleret. Erat tunc altera hujus mensis dies, penultima vero vitæ, respectu misere decumbentis, in hac mortalitate transigendæ. Interea Noster probe agnoscebat, morbum suum pendere à supremi Numinis nutu, quod eundem vel cum pristina valetudine vel placida beataque commutare posset morte. Profitebatur itaq; se promptum paratumq; esse, ut terrena relinqueret: Quod ipsum hilari serenaque fronte brachiis in altum sublati manibus vero complicatis, lætus & quidem jure jurando (plane contra morem supra insinuatum) asseverabat, proferens non minus ipse exquisitissimas Evangelii promissiones, quàm ea sibi applicans, quæ à Dn. Beckero afferebantur solatiosa ex Evangelio oracula, intermixtis subinde suspiriis ex Canticis sacris petitis. Quamvis vero quocunq; temporis puncto paratus esset, qui animam suam redderet cœlo, nihilominus tamen vehementer optabat, ut prius sacro absolutionis verbo sacraque refici posset eucharistia, non obitante, quod vix mensis effluerat, ex quo ultima vice in publico fidelium cœtu tanto beneficio dignatus fuisset. Adhæc exponebat, quod jam dudum verba hæc: *Lass Jesu deine Wunden mich trösten kräftiglich/ in meiner letzten Stunden & reliq.* Sibi moribundo elegerit in Symbolum, adeoque ut & sibi in mortis jam faucibus hærenti ista acclamarentur, omni desiderabat modo. Stabat tandem sententia, ut præparatione decenter facta quam primum sequentis diei lux adesset sancta Corporis sanguinis-

gvinisque Christi perceptio maturaretur. Verum cum adstantes
 probe observarent insultus morbi singulis ferme momentis fieri im-
 petuosiores, consultius deinceps judicabant, ut sine prorogatione
 adhuc vesperi Sacramentum ipsi porrigeretur. Neq; abnuit graviter
 affectus, potius singulari quodam gaudio consilium hocce com-
 probans, ipsemet desideravit, ut sine mora sacro confortaretur
 epulo. Revocatum itaque circa horam octavam vespertinam præ-
 laudatum *Dn. Beckerum* avide expectans confestim manu porrecta
 Noster benevole serenaqve fronte excepit & antequam Ille vel u-
 nico Ægrotum alloqui posset verbo, desideravit, ut *Dn. Confessi-*
onarius se peccata sua confitentem fideique suæ professionem,
 edentem audire, absolvere, sacramento cænæ Dominicæ reficere,
 iisdemque peractis ultimam benedictionem Sacerdotalem
 addere velit. Haud expectabat à Confessionario suo responlio-
 nem, potius ipsam confestim addebat peccatorum fideique suæ
 confessionem, ea cum mentis humiliatione, attentione & devoti-
 one, ut omnes quotquot adessent, singularem inde sentirent com-
 motionem, præprimis cum fidei suæ alacritatem, omnibus signi-
 ficaret modis suæque spei & confidentis animi certissima eademqve plane immota
 ipsemet allegaret fundamenta. Edita sic ingenua ac sincera fidei professione, *Con-*
fessionario autem æque occupato, ut Sanctis hisce flammis copiosorem ardendi
 conferret materiam, præprimis cum absolutio potissimum ad Sym-
 bolum Moribundi: *Laß endlich deine Wunden mich trösten kräftiglich & rel.*
 dirigeretur, Noster singulari cum delectatione ipsemet semper repetit verba in
 fidei suæ tesseram electa & quæcunqve à *Dn. Beckero* prolata, subridens &
 blaudus excepit, animam divinis gratis refertam, affectumqve æterna & nunquam
 peritura anhelantem voce non minus quam gestibus significavit; Siquidem sorpius
 manus & brachia cœlum versus extulit & clara voce exclamavit: *O wie tröstlich /*
wie Herz erfreulich ist das! Dignum omnino est, ut & hic exprimeretur, quanta
 cum animi commotione sibi applicaverit ipsa absolutionis verba. Confessionario
 quippe dicente: *Im Nahmen Gottes des Vaters;* hic complicatis manibus ca-
 piteqve flexo regessit: *O Freude!* isto: *Im Nahmen Gottes des Sohnes;* hic:
O Freude! isto: *Im Nahmen Gottes des Heiligen Geistes;* hic denuo respon-
 dit: *O Freude!* Quibus ipse *Dn. Confessionarius* sic affectus, ut non vulgares in cor-
 de suo senserit motus, qui majus subinde habuerunt incrementum, cum sacramentum
 ministrans observaret, quomodo Noster summa cum devotione sacra acciperet
 elementa cumqve illis corpus & sanguinem Domini ac salvatoris sui Jesu Christi, in-
 ternamqve cordis latitiam lacrymarum profusione testaretur & fiduciali sacerdotalis
 benedictionis applicatione sacre hule actioni finem imponeret. Interea fervidus
 permanebat in gratiæ divinæ contemplationibus, attentas porrigens aures omnibus
 illis, quæ ad ipsum corroborandum & confirmandum à *Dn. Beckero* proferebantur.
 Gratum quoque suum declarabat animum partim erga dictum *Dn. Beckerum*, quod
 sacro suo officio Eidem deesse noluisse, partim quoque erga illos, qui ipsi autores
 atqve sutores fuerant, quod diutius haud protracta fuerit religiosa illa S. Evhari-
 stiæ participatio. Cum vero Adstantes abitum suum accelerandum esse judicarent,
 adeoque omnia bona atqve saluifera ipsi apprecarentur, unumquemqve peculiari
 cum voto & benedictione valedictoria lacrymans dimisit, gratias persolvens omni-
 bus & singulis, quod ipsum favore & amore suo multisqve beneficiis, curis & auxi-
 liis dignati ferint. Inter mutuos hosce eosdemqve affectuosissimos sermones Famili-
 am suam & quicquid ipsi charum erat, ulteriori favori & amoris circumstantium
 Amicorum & Amicarum commendabat anxie rogans, si forte quempiam offendis-

D.

let,

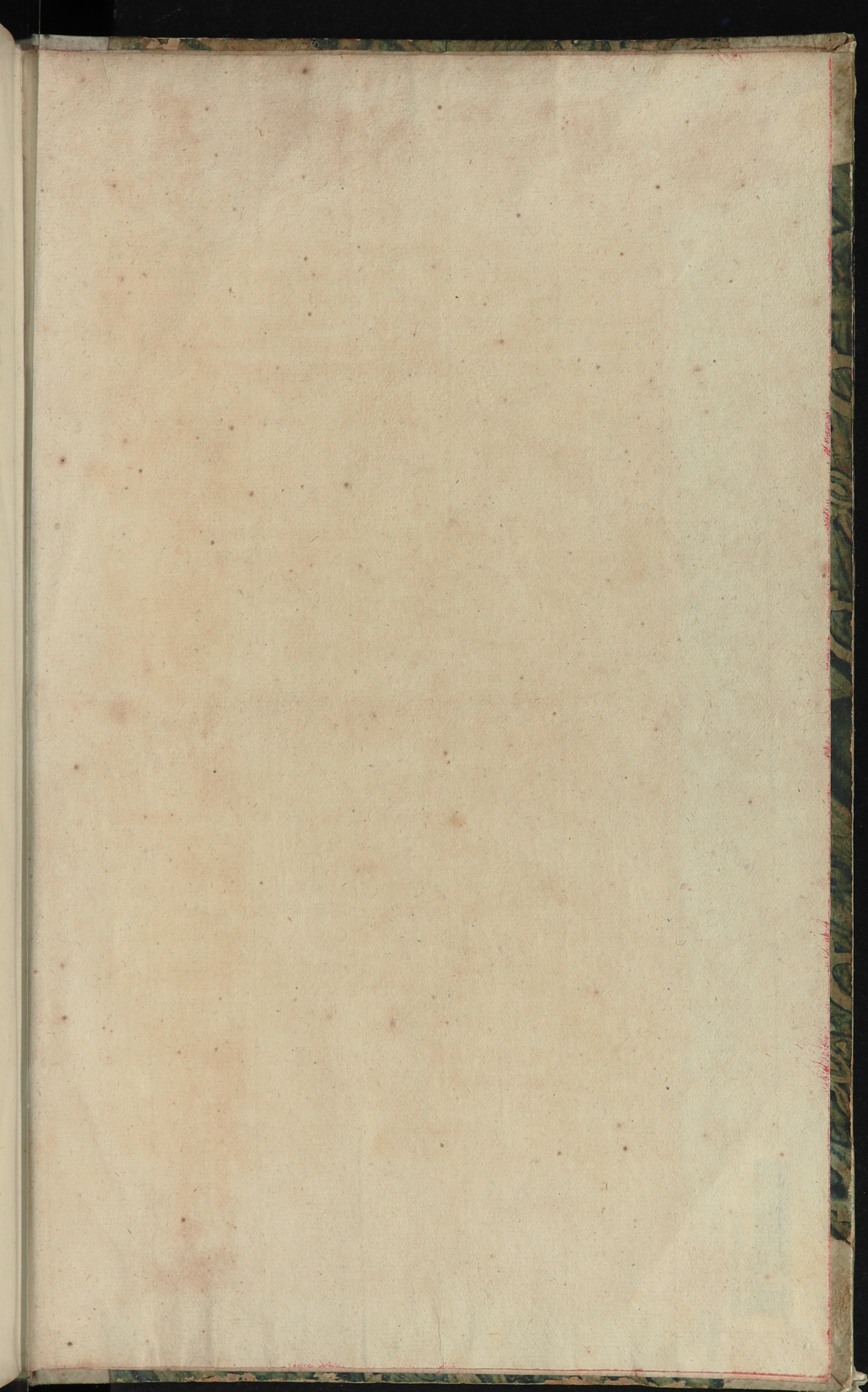

Tet, ut veniam ipsi indulgeret; quamvis nemo adesset qui non intimo amoris affectu Eundem diligeret ac collaudaret. Tandem cum ipsi ultimum vale diceret admodum Rev. Dn. Beckerus, & denuo mentionem injiceret symboli illius: *Laß Jesu deine Wunden etc.* Noster vero desideraret, ut etiam absens pro ipso preces ad Deum funderet Dn. Confessionarius, data intercessionis suæ apud Deum fide, Nostrum manibus ac vulneribus Jesu commendavit. Quomodo totam interea noctem Noster consumserit, cum nulla ferme quiete corpus refovere concessum esset, paucis adhuc subjungam. Precibus continuo suos DEO seque suis committendo totam transegit noctem. Conjugem suam intime Dilectam sic allocutus fuit: *Mein Fiecken! soll es nun nach Göttlichen Willen an ein Scheiden gehen; so will ich Dich GOTT befehlen: und dancke Dir vor deine Liebe und Treue.* Hæc vero regessit? Du bist nun nicht mehr mein/ich habe Dich GOTT übergeben. Die heiligen Engel bringen dich vor dem Thron GOTTES/ich werde auch so GOTT will/bald zu dir kommen. *Libertis* suis valedicturus, siudem veram atq; haud lucatam apprecabatur pietatem; & ut in pace ac amore vere fraterno concordēs viverent serio contendebat. *Fratrem Soremq;* inter basia & amplexus sic alloquebatur: *Reise set gleich aniso das Kleeblatt! so soll doch die brüderliche Liebe im Himmel unzertrennlich seyn.* Deum invocabat pro flore & incolumitate totius Familiae, pro salute absentium æque ac presentium, Amicorum & Vicinorum, utq; unicuique singula sibi exhibita beneficia compensaret supremum Numen ardentius vovebat. Hisce occupatus sui ipsius nequaquam fuit immemor, sed instantem vitæ terminum pie secum pensitans moriendi haud dissimulavit desiderium, & intrepido animo suam expectavit solutionem; unde quoque ut dies iterum illucetceret aliquoties ingeminavit, procul dubio in anima sua persuasus, instantem diem ipsum ab omni ærumna liberaturam esse. Neque spes ipsum fefellit. Nam licet corporis vires non adeo debilitatæ essent, usuque rationis integro gauderet, observabatur tamen, quod mortis instaret hora: Interpellarunt itaque ipsum his verbis: *Ob Er noch hielte was Er hätte! damit ihm Niemand seine Erone nehme: adjecit ex Cantico Ecclesiastico verbis: Wann endlich ich soll treten ein in deines reiches Freuden etc. & quæsitus esset: Annon hæc mens ipsius esset? Respondit oculis jam semiclaussis lacrymalisque repletis: O ja! Atque sic hora inter octavam & nonam matutinam d. 3. hujus mensis pie ac placide sine omni convulsione ac gestuum inordinatione obdormivit confidens usque ad ultimum hujus vitæ suspirium. Utinam & nobis omnibus par contingeret felicitas. Sed quid dubitamus. Sectemur justitiam, sic & nos aliquando experiemur, quod & *justus in morte sua sit confidens.**

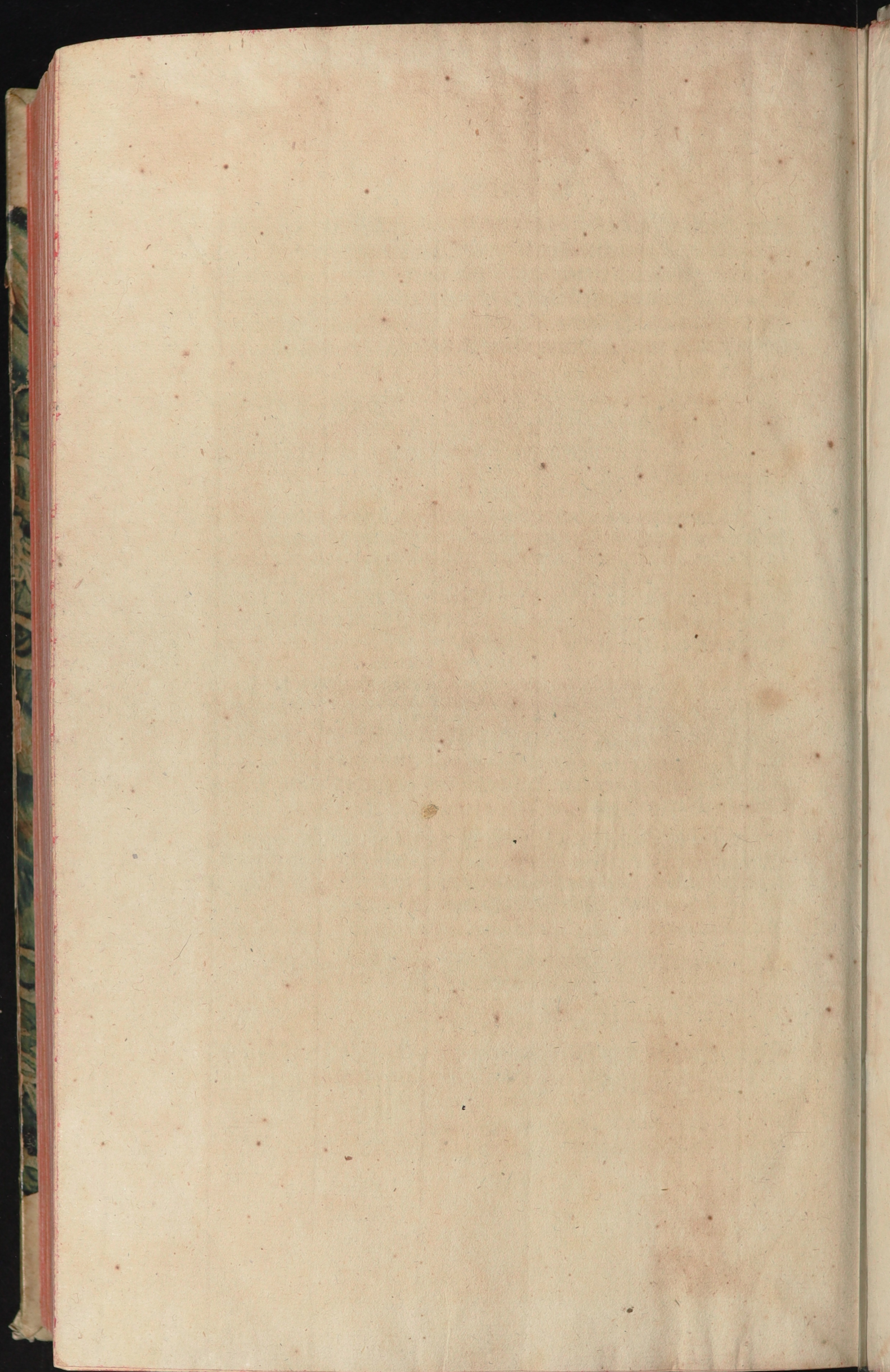
Benedictus in Secula sit Deus, quod & in hoc sæculo suo suam impleverit ac confirmaverit veritatem. Fruitur jam *Beatus* noster celesti & nunquam terminabili gaudio. At nimiam sensit domus hujus justæ jacturam. Et quid non dicam de Urbis hujus curia? De integra hac Civitate? De Familla OPTIMI SENATORIS Splendidissima. Quodnam itaque jam omnibus *Pium* hunc *Virum* pie Lugentibus à me afferendum est solatium? *justus*, inquit Salomo, & in morte est *confidens*, non in sua tantum sed & suorum morte. DEUS est, qui præsens infixit vulnus, is quoque medelam afferet & solatium, quod omnibus hunc casum dolentibus ex sincero apprecor animo. Inprimis vero ut FAMILIÆ EGGERDESIANÆ gratiosissime prospiciat Virique ac Patris locum teneat, meditullitus foveo. Spero me Vos habiturum esse in pio hoc voto, *Cives Optimi*, consentientes: Interea cum ultimum humanitatis ac Christiani amoris officium Senatori hujus Urbis optime merito adhuc nos, qui justos amare ac omni honore efferre, justum putamus, exsolvere tenemur; nullus dubito, quin & Vos egregiis hujus Viri virtutibus & insigni Eiusdem erga Musas favori id ipsum persolaturi sitis frequentissimi.

P. P. Sub Sigillo Universitatis Anno MDCCXVIII. d. 10. Aug.
Conventus fuit in Templo Cathedrali hora audita prima.

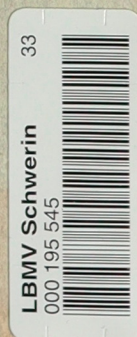

LÆ KNESEBECKEN, qva cum postea matrimoni-
 ir Prænobilissimus Consultissimus Amplissimus aqve
 imus DN. JOHANNES JOACHIMUS TIELCKE,
 ebratissimus ac Consul hujus Civitatis Gravisissimus,
 mortis manus, Deo sic disponente, die 18. Febr. anno
 VI. iterum dissolvit. Hanc itaqve Amœnissimam Dilectis-
 Virginem die 24. junii, qvi *Johannis* adeoque & Nostri
 fastis insignis, justo desponsationis ritu sibi devinxit, ip-
 jugale vinculum, interveniente sacerdotali benedictione,
 isti ejusdem anni oblignatum. Proles quam ex Coniuge
 lissima suscepit, hæc est. I. PETRUS JOACHIMUS,
 civitatis suæ die vigesimo septimo Maji, Anno MDCCV.
 aqua baptismali sanctificatus, hora vitæ suæ brevissimæ
 um denatus. II. JOHANNES HENRICUS, qvi lucem
 ie 2. Maji. Anno MDCCVI. III. PETRUS die 27. Febr.
 CCIX. natus, anno autem sequenti die 25. Julii vivere
 PETRUS per Dei gratiam superstes vitalem hausit au-

MDCCXI. V. BALTHASAR JOHAN-
 d. 30. Junii anno MDCCXIII. vivendi finem
 CCXVI die 2. Febr. VI. ANNA SOPHIA
 ectissima. Ex quibus tres superstites ut omnis
 a benedictione coronet, inque illis abundans
 materiam Luctuosissimæ Matri suppeditet,
 precamur.

nunc quoque delineandum erit breviter;
 S noster, hodie eheu Desideratissimus!
 vita sua. Justificatus erat perfectissima Jesu
 donatus & ornatus erat in ipso sacro baptis-
 atum Pauli Gal. III. 27. Hanc, ætate, sapien-
 um & homines feliciter succrescens, vividis-
 verbo Evangelii, adeoque eam semper inti-
 us pretium æstimare, inque illa perseverare
 suæ, præcipua ipsius erat cura, præcipuum
 ad exemplum Pauli vilipendens & pro-
 modo istam possideret, quæ in Christo
 Philipp: III. 7. 8. 9. Ne vero ingratus
 em à Deo propter Christum jura
 cœlestis hæreditatis acceperat, suum esse
 nu omnium nos odio habentium ereptus, si-
 omينو suo, in *sanctitate & justitia* coram
 vitæ suæ Lucæ I. 74. 75. Hoc etiam, quan-
 tenit notitiam, bona fide, menteq; sincera &
 aliena, præstare annis fuit. Ipsemet de
 ietate erga Deum testari possum, licet ete-
 & studiorum & negotiorum nostri haud a-
 re conventus, in sacris tamen ædibus
 nicis unus alterum intueri & observare po-
 tuit.

C 2

